

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

SERBIA I SERBOWIE



OJCZYSTY – DODAJ
DO ULUBIONYCH

Nazwa SERBIA pochodzi bezpośrednio od nazwy SERB, która była nazwą zbiorową - całego plemienia, narodu, a nie pojedynczego członka tegoż plemienia czy narodu. Dzisiaj w takim znaczeniu używamy formy SERBOWIE. Geneza samej nazwy SERB jest niejasna, istnieje kilka hipotez dotyczących pochodzenia tego wyrazu. Dawna łacińska nazwa SERBII to Servia, możliwe zatem, że człon -serb- (-serv-) wiąże się etymologicznie z łacińskim czasownikiem servo, servare 'strzec, pilnować'. SERBIA byłaby zatem „ziemią strzeżoną” lub „ziemią tych, którzy jej strzegą”. Zwolennicy teorii słowiańskiej dopatrują się innego pokrewieństwa: element -serb- występuje w różnych wyrazach w wielu językach słowiańskich, niosąc niekiedy stosunkowo różne znaczenia. Nieistniejący już prasłowiański rzeczownik *sǫbъ miał znaczenie 'dziecko' (dosłownie 'ssacz; ten, kto ssie (mleko matki)' - od *sǫbati 'ssać, siorbać') - można go odszukać np. w polskim słowie pasierb (pierwotnie „niby-ssacz”, 'ten, który jest podobny do (własnego) dziecka'). W językach wschodniosłowiańskich znaczenie to ewoluowało, przekształcając się w 'taki sam; to samo; również'. Być może zatem SERBOWIE to nie 'ci, którzy strzegą swych ziem', lecz 'dzieci, potomkowie (Słowian)' lub po prostu 'również Słowianie'.